

.....
 Ivo Roggelmans
 Ondervoorzitter provinciaal bestuur
 ACOD onderwijs Antwerpen

CLB in tijden van coronanood ...

'Een eigen, beperkte indruk en beleving vanuit de maatschappelijke - sociale discipline' CLB ...

Niet iedereen is overtuigd van hun nut en het wezenlijk bijdragen aan het proces dat jongeren leidt naar een positieve en perspectief biedende manier van schoollopen -en beleven.

knowhow

De vanouds trouwe, objectieve, ongebonden en neutrale onderwijspartner. 'Wegwijzer' naar het vergaren van kennis, vaardigheden, competenties. Historische onderzoeker en hulpverlener in het begeleiden van ontwikkelingsmogelijkheden die leiden naar verder schoollopen en/of de arbeidsmarkt. Luisterend én handelend oor. Ondersteuner, draaischijf, infor-

matieverstrekker, 'supporter'. Klankbord en hulpverlener bij maatschappelijke fenomenen die, volgens het beleid en diezelfde maatschappij, dienen aangepakt via onderwijs. Hulpverlener die overbevraagd, onderbemand en met 'gesloten', ontoereikende enveloppes aan dienstverlening dient te doen. Óók in crisistijden!

Hun knowhow en ervaring op het vlak van de decretaal bepaalde 'begeleidings-

domeinen', wordt vaak nog onderschat. Misschien omdat er ondertussen (te) veel medespelers op het brede onderwijsveld hun specifieke steentje willen bijdragen én we onszelf té weinig in de verf zetten?

bescheidenheid eerst

Het ligt echter niet in onze begeleidings- en bemiddelingsaard, meestal ook niet in onze persoonlijke aard, om de spots op te

zoeken. Liefst stille en discrete, maar goed overwogen wegen, vormen dagelijks de weg naar datgene dat we hopen te bereiken met onze prioritaire doelgroepen.

In tijden van Covid-19-crisis, zoals we vandaag al een aantal weken meemaken én er nog een hele tijd alert zullen voor dienen te zijn, zijn we wéér paraat om onze dienstverlening verder aan te bieden, weliswaar in aangepaste omstandigheden en engagementen.

We zijn duidelijk niet met vakantie, maar houden ons 'in stilte bezig' met onze gezinnen die het voordien óók al moeilijk hadden met schoollopen, opvoeden, regels/afspraken, financieel de eindjes aan elkaar krijgen, aandacht hebben voor elkaar in vaak zeer beperkte woonruimtes.

prioritaire doelgroepen

Gezinnen waar vaak heel veel liefde voor elkaar de bovenhand haalt op wat hierboven geschreven staat. Mensen die hun best doen om vooruit te geraken in het leven, maar daar om vele redenen niet altijd in slagen zonder volgehouden hulp. 'Vallen en opstaan' er als dagelijkse realiteit aan den lijve ondervinden. Óók ánderen, waar het misloopt indien de fysieke school (en dús sociale controle) en het wankele thusevenwicht wegvallen en spanningen tot ontsporing en agressie leiden.

We waren als PMS'ers/CLB'ers nóóit 'tafelspringers', maar stelden ons steeds bereidwillig, bescheiden, met enige afstand en vanuit helikopterzicht in functie van ons specifieke werkterrein, op.

laagdrempelige permanenties

De dagelijkse live-permanenties waarvoor ik in deze tijden, samen met andere collega's koos, bieden de mogelijkheid om administratief 'bij te werken'. Maar óók, en dat is veel belangrijker, om laagdrempelig beschikbaar te blijven voor diegenen waarvoor we er vandaag méér dan ooit zijn. Telefonisch, per mail, via clb-chat of skype nabij. Met extra tijd, betrokkenheid, CLB-initiatieven als 'draaischijf' met netwerkpartners. We worden door die gezinnen niet altijd gevraagd of aangesproken want ze doen en durven dat vaak niet zo goed. Tóch zijn we er en oefenen we onze taak als 'badmeester' geconcentreerd, alert en met goesting uit! Ze blij-

ven op die manier op de radar en krijgen de multidisciplinaire ondersteuning die ze verdienen vanuit 'hun' CLB.

'Verontrusting' blijft immers een sluimerend, maatschappelijk fenomeen. Heel het jaar door, dús zeker óók in 'coronatijden', zoals nu. We doen dat voor de gezinnen, maar vooral vanuit onze bezorgdheden en alertheid voor de kinderen/jongeren die er 'groot worden'. We doen dat eigenlijk ook voor álle anderen en willen absoluut niet stigmatiseren!

Niets wereldschokkends noch nood aan dagelijkse headlines in de media daarover! Wél enkele persartikels die onlangs zelfs voorpagina's haalden en waarin duidelijk gesteld werd dat de CLB vandaag, en in toenemende mate, geconfronteerd worden met toenemend geweld thuis en dreigende ontsporing van gezins- en opvoedingssituaties.

hulpverleners in hart en nieren

We zijn absoluut geen 'helden', zoals die vandaag elders, terecht en spontaan gehuldigd en (h)erkend worden. Trouwens die échten wensen die rol evenmin te spelen of vinden 'het maar normaal hun job zo goed als mogelijk uit te voeren in de voorlinie', in dienst voor anderen.

Hulpverleners 'pur sang' hoeven geen klokkengelui of applaus, dat vaak zeer tijdelijk van duur is en eindigt na de 'heldendaden'. Hopelijk kunnen/mogen ze wél blijven rekenen op respect, waardering, vertrouwen als dit alles voorbij is!?

Dat die waardering dan ook een zichtbare financiële weerslag heeft in hun maandelijke loonzakje, omkadering, statutaire aangelegenheden, daadwerkelijke erkenning, welbevinden, werkbaar werk/gezin, zullen ze evenmin vragen. Het zou echter een serieus signaal vanuit het beleid en de maatschappij zijn dat 'helden' meer waard zijn dan een welverdiend, maar tijdelijk applaus en klokkengelui.

Het blijft mij alvast een hele eer, maar ook nog altijd een gemeend genoeg, om mijn CLB-job met enthousiasme, goesting, gedrevenheid én respect voor mijn collega's en onze prioritaire doelgroepen, te blijven uitoefenen! Een klein steentje helpen verleggen in de brede stroom ...

Chapeau voor elkeen binnen én buiten onderwijs voor de solidariteit, begrip, ingesteldheid, doorzetting, hoop, geloof, creativiteit én kunde waarmee deze coronacrisis op het terrein aangepakt wordt! Extra uitroepeteken voor de wetenschappers, van welke discipline, universiteit of gezindte ook! Voor de halsstarrigheid, onvoorwaardelijk geloof in wetenschap én mens. De ruggengraat, zelfdiscipline, geduld, verantwoordelijkheidszin, bescheidenheid, communicatiebereidheid én -vaardigheid, perspectieven die ze bieden en de wijze waarop ze hun maatschappelijke taak opnemen. De grote druk vanuit diverse hoeken, waaronder ook die van de statistieken en de stilgevallen economie, waaronder ze hun 'job' dienden uit te voeren én, die ze maximaal 'en groupe', weerstonden!

na corona? ...

Vanaf medio mei zal men op dit CLB (en andere) vaccinaties (mazelen, bof, Rubella) toedienen aan díé leerlingen die daarvoor in aanmerking komen (5e leerjaar LO) ...

Met andere woorden, het leven gaat verder. Óók in de Centra voor Leerlingenbegeleiding anno 2019-2020!

Tegelijk zal het hoognodig zijn alle 'draaiboeken', veiligheidsmaatregelen, procedures, overleg- en andere communicatiemomenten, verantwoordelijkheden óf het gebrek eraan, onder de loep te houden. Tevens ook in eigen 'hart en geest te kijken' waar het beleidsmatig goed en/of fout liep tijdens Covid-19!

Bij de overgrote meerderheid van de bevolking was er de gedisciplineerde naleving van de zó gevraagde, maar ook gevreesde zelfdiscipline bij het toepassen van de beschermingsmaatregelen.

Een kleine minderheid asocialen deed echter niet mee.

Nabije evaluaties, onderzoekscommissies én de mening van Jan-met-de -pet, zullen aan het licht brengen welk oordeel men zal vellen over al diegenen die op beleidsniveau, hún bijdrage of een ernstig gebrek daaraan, aan het bestrijden van het coronavirus leverden.

Zal er dan ook applaus of klokkengelui te horen zijn? ●